

Μετρική Riemann:

Μια πολλα έχει τοπολογικό και διαφορικό χαρακτήρα
Δεν έχει όμως μετρικό χαρακτήρα - π.χ. για ορισμό
απόστασης ανάμεσα σε σημεία.

$$\mathbb{R}^n: d(x, y) = \|x - y\|$$
$$= \inf_{\gamma_{xy}} L(\gamma_{xy}) \quad \text{όπου } \gamma_{xy}: \text{καμπύλη από } x \text{ στο } y.$$

και $L(\gamma_{xy})$ το μήκος της.

$$L(\gamma) = \int_a^b \langle \gamma'(t), \gamma'(t) \rangle^{1/2} dt$$

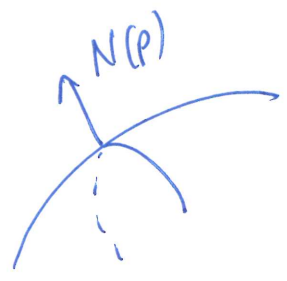
γ' : εφ. διάνυσμα - ορίζεται σε M
 \langle, \rangle : εσ. γινόμενο \equiv μετρική σε M
-ηρήνη να οριστεί.

Επ'ανάληψη:
Σε επιφάνειες $M^2 \subset \mathbb{R}^3$ $\|x - y\|$ δεν έχει νόημα.
 $d(x, y)$ μπορεί να οριστεί μόνο μέσω $\inf_{\gamma_{xy}} L(\gamma_{xy})$.

Χρησιμοποιούμε λοιπόν εσωτερικό γινόμενο ανάμεσα σε διανύσματα
στο $T_p M$: m θεμελιώδης μορφή: $I_p(v, w) = \langle v, w \rangle_p$
(παράγωγη από \mathbb{R}^3).

I_p : δε διατηρείται από διαφορομορφισμούς αλλά από
ισομετρίες.

Θα ηγή σαν ορισμό άλλων ενδιαφερόντων εννοιών:

(Έστω N μοναδιαίο κάθετο διαν. ηδίο με $N(p) \perp T_p M$ (έχει νόημα στο \mathbb{R}^3 σε πραγματική πολλα. όχι).

Διζαίμε ότι $dN_p: T_p M \rightarrow T_p M$ και ορίζαμε $\Pi_p(v) = \langle dN_p(v), v \rangle_p$ 2η 2η θεμελιώδη μορφή. Π_p : είναι τετραγωνική μορφή έχει 2 ιδιοτιμή k_1, k_2 : οι κύριες καμπυλότητες της M στο p .

$K = k_1 \cdot k_2$: η καμπυλότητα Gauss στο p .

Θεώρημα Gauss-Bonnet: $\int_M K dA = 2\pi \chi(M)$ για

M προσανατωλισμένη, συμπαγή και $\chi(M) = 2 - 2g$.

g : γένος της M

$g=0$

$g=4$

K : μας δίνει ποσο σχέση με τη μέση κλίση της M σε εμβαδό.

$\langle \cdot, \cdot \rangle_p$: οδηγεί επίσης στο ορισμό των συζυγών

Christoffel και γεωδαισιακών - καμπύλες με ελάχιστη

κάθετη στο $T_p M$ οι οποίες τοπικά ελαχιστοποιούν την απόσταση.

• Παρόμοια ξεκινώντας από $\langle \cdot, \cdot \rangle_p$ θα δώσουμε νέες έννοιες σε γενική πολλα που θα αφηρηθούν με αυτή για $M^2 \subset \mathbb{R}^3$

Ορισμός: Μια μετρική Riemann σε διαφ. πολλα M

δίνει σε κάθε σημείο $p \in M$ ένα εσωτερικό γινόμενο \langle , \rangle_p στον εφαπτόμενο χώρο $T_p M$ που να είναι

διαφορίσιμο με την ακόλουθη έννοια:

Για κάθε συνεπαρμένων (U, Σ) με $p = \Sigma(x_1, \dots, x_n)$

ώστε $\langle \frac{\partial}{\partial x_i}(p), \frac{\partial}{\partial x_j}(p) \rangle_p = g_{ij}(x_1, \dots, x_n)$ είναι διαφορίσιμη

σε U h_{ij} .

- Δεν εξαρτάται από τα x συνεπαρμένων
- Εσω. γινόμενο: συμμετρικό, γραμμικό και στις δύο θέσεις και θετικά ορισμένο $\langle x, x \rangle \geq 0$ " $=$ " 0 αν $x=0$.

Παράδειγμα: ① \mathbb{R}^n (x_1, \dots, x_n) συνεπαρμένα. $\{\frac{\partial}{\partial x_i}\}_{i=1}^n$

Ορίζουμε $\langle \frac{\partial}{\partial x_i}, \frac{\partial}{\partial x_j} \rangle_p = \delta_{ij} = \begin{cases} 0 & i \neq j \\ 1 & i = j \end{cases}$

Η πυκνότητα μετρική.

Αν $v = \sum v_i \frac{\partial}{\partial x_i}$ τότε $\langle v, v \rangle = \sum_{i=1}^n v_i^2 \geq 0$ " $=$ " 0 $\Leftrightarrow v_i = 0$ $\forall i$.

② $(\mathbb{R}^2)^+$ = $\{(x, y) | y > 0\}$ πολλα. $\{\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}\}$

Ορίζουμε \langle , \rangle με $\langle \frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial x} \rangle = \langle \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial y} \rangle = \frac{1}{y^2}$

$\langle \frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y} \rangle = 0$

Υπερβολικό μέτρο $K = -1$.

Εναλλακτική ορολογία:

Μια μετρική: $\langle, \rangle: T_p M \times T_p M \rightarrow \mathbb{R}$ είναι ένας

δισταμμετρικός \mathbb{R} -μορφοϊσμός
 ομορμωμένος και κανονικός $\begin{pmatrix} 2 \\ 0 \end{pmatrix}$.

$g(x, y) := \langle x, y \rangle$ για x, y διακ. πεδία.

Ο συνεφαρμωμένος χώρος T^*M ορίζεται ως ο φυσικός
 χώρος των T^*M που διέχεται από:

$$T^*M = \left\{ \omega: T_p M \rightarrow \mathbb{R} \mid \text{r.w. για } \forall x \in T_p M, \omega(x) \in \mathbb{R} \right\}$$

και ω γραμμική.

Αν $\left\{ \frac{\partial}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n} \right\}$ αποτελεί βάση για το $T_p M$

τότε ορίζουμε $dx^j: T_p M \rightarrow \mathbb{R}$ r.w. $dx^j\left(\frac{\partial}{\partial x_i}\right) = \delta_i^j$

όπου $\delta_i^j = \begin{cases} 0 & i \neq j \\ 1 & i = j \end{cases}$ με την ιδιότητα να είναι γραμμικός
 \mathbb{R} -μορφοϊσμός.

Το σύνολο $\{dx^1, \dots, dx^n\}$ αποτελεί βάση για

το $T_p^* M$ και κάθε $\omega \in T_p^* M$ γραμμικός ως
 $\omega = \sum_{i=1}^n \omega_i dx^i$ είναι κανονικός \mathbb{R} -μορφοϊσμός $\begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$

Μπορούμε τότε να πράξουμε τη μετρική g

στη μορφή:

$$g = \sum_{i,j=1}^n g_{ij} dx^i \otimes dx^j = \sum_{i,j=1}^n g_{ij} dx^i dx^j$$

η οποία επληννείεται ως:

$$g\left(\frac{\partial}{\partial x_k}, \frac{\partial}{\partial x_l}\right) = \sum_{i,j=1}^n g_{ij} dx^i\left(\frac{\partial}{\partial x_k}\right) \cdot dx^j\left(\frac{\partial}{\partial x_l}\right) =$$

$$= \sum_{i,j=1}^n g_{ij} \delta_k^i \cdot \delta_l^j = g_{kl}.$$

Τότε αν $v = \sum v_k \frac{\partial}{\partial x_k}$ $w = \sum w_l \frac{\partial}{\partial x_l}$

$$g(v, w) = \sum_{i, j=1}^n g_{ij} v_i w_j \quad (= \sum_{k, l=1}^n g_{kl} v_k w_l).$$

αφού $dx^i(v) = \sum_{k=1}^n v_k dx^i(\frac{\partial}{\partial x_k}) = v_i$
 ↑
 σπαρτίκωμα.

- Αφού όλα μετρικά είναι ουκλιδικά, τότε $g_{ij} = g_{ji}$
- Στο \mathbb{R}^n : $g = \sum_{i, j=1}^n \delta_{ij} dx^i dx^j$
- Στο υπερβολικό επίπεδο $g = \frac{dx^2 + dy^2}{y^2}$

Ορισμός: Μια ^{διαφ.} πολλα M ανη οποία ορίζεται μετρικά Riemann, g, ονομάζεται πολλα Riemann (M, g).

• Για $x \in T_p M$ ορίζουμε $|x| = g(x, x)^{1/2} (= \langle x, x \rangle^{1/2})$
 και για $x, y \in T_p M$ $\cos \theta = \frac{\langle x, y \rangle}{|x| |y|}$ όπου θ

η γωνία μεταξύ τους.

Αν $\langle x, y \rangle = 0$ τα x, y ονομάζονται κάθετα.

Ένα σύνολο διανυσμάτων $E_1, \dots, E_k \in T_p M$ ονομάζονται ορθοκανονικά αν $\langle E_i, E_j \rangle = \delta_{ij}$

Παρατήρηση: Σε μια γινομία συντεταγμένων (U, \mathcal{X}) της M^n -6-

μπορεί ~~παρα~~ πάντα να βρεθεί ένα ορθοκανονικό πλαισίο διανυσματικών πεδίων $\{E_1, \dots, E_n\}$ τα οποία να είναι C^∞ .

- με τη μέθοδο Gram Schmidt. ($\langle E_i, E_j \rangle_p = \delta_{ij} \quad \forall p \in \mathcal{X}(U)$)

Όμως τα $\{E_i\}_{i=1}^n$ δεν αποτελούν απαραίτητα α ένα πλαισίο συντεταγμένων - δηλαδή $E_i \neq \frac{\partial}{\partial x_i}$ γενικά.

Αν υπάρχει ορθοκανονικό πλαισίο συντεταγμένων τότε η M έχει "επιπέδον" μετρική με $K=0$ π.χ. \mathbb{R}^n , κύλινδρος.

• Για πλαισίο συντεταγμένων $[\frac{\partial}{\partial x_i}, \frac{\partial}{\partial x_j}] = 0$ ενώ

$[E_i, E_j] \neq 0$ γενικά.

Παράδειγμα: \mathbb{R}^n : $g = \sum_{i,j=1}^n \delta_{ij} dx^i dx^j = \sum_{i=1}^n dx^i dx^i$

\mathbb{R}^2 : $g = dx^2 + dy^2$ κυκλικά μετρική.

Πως φαίνεται αυτή η μετρική σε πολικές συντεταγμένες;

$\phi: U \subset \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2, \{(x,y) \mid x \geq 0, y=0\}$ όπου $U = (0, \infty) \times (0, 2\pi)$

$\phi(r, \theta) = (r \cos \theta, r \sin \theta)$

$\{\frac{\partial}{\partial r}, \frac{\partial}{\partial \theta}\}$ βάση για $T_p \mathbb{R}^2$ στο U .

$\{\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}\}$ βάση για $T_{\phi(p)} \mathbb{R}^2$ στο π.τ.

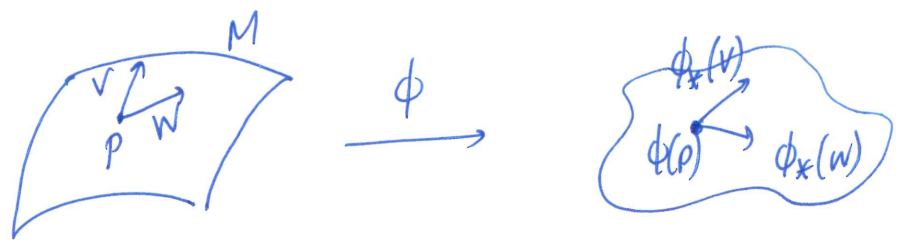
Θέλουμε ο διαφορομορφισμός ϕ να είναι ισομετρία δηλαδή να διατηρεί τα μήκη των διανυσμάτων.

Ορισμός: Ένας διαφορομορφισμός $\phi: M \rightarrow N$ ανάμεσα σε -7-

δύο πολλαπλάσια Riemann ονομάζεται ισομετρία, αν

$$g_M(v, w)_p = g_N(d\phi_p(v), d\phi_p(w))_{\phi(p)} \quad \forall p \in M, v, w \in T_p M$$

όπου g_M η μετρική στην M και g_N η μετρική στην N

$d\phi$: διασπρη γωνία ανάμεσα σε διανύσματα και ω (μικρο) χώρ. (in vector space).

Έρω πιο πάνω παράδειγμα $M = U$ ως προς (r, θ)
 $N = \mathbb{R}^2$ ως προς (x, y)

$$g_N = dx^2 + dy^2 = dx dx + dy dy$$

$$\text{να βρεθεί } g_M = g_{11} dr dr + g_{12} dr d\theta + g_{21} d\theta dr + g_{22} d\theta^2$$

$$= 2g_{12} dr d\theta$$

π.ω. ϕ ισομετρία.

$$d\phi: [D\Phi] = \begin{bmatrix} \cos\theta & -r\sin\theta \\ \sin\theta & r\cos\theta \end{bmatrix}$$

$$d\phi\left(\frac{\partial}{\partial r}\right) = [D\Phi] \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos\theta \\ \sin\theta \end{bmatrix} = \cos\theta \frac{\partial}{\partial x} + \sin\theta \frac{\partial}{\partial y}$$

$$d\phi\left(\frac{\partial}{\partial \theta}\right) = [D\Phi] \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -r\sin\theta \\ r\cos\theta \end{bmatrix} = -r\sin\theta \frac{\partial}{\partial x} + r\cos\theta \frac{\partial}{\partial y}$$

$$\therefore g_M\left(\frac{\partial}{\partial r}, \frac{\partial}{\partial r}\right) = g_{11} = g_N\left(d\phi\left(\frac{\partial}{\partial r}\right), d\phi\left(\frac{\partial}{\partial r}\right)\right) =$$

$$= g_N\left(\cos\theta \frac{\partial}{\partial x} + \sin\theta \frac{\partial}{\partial y}, \cos\theta \frac{\partial}{\partial x} + \sin\theta \frac{\partial}{\partial y}\right) = \cos^2\theta + \sin^2\theta = 1$$

$$g_M\left(\frac{\partial}{\partial r}, \frac{\partial}{\partial \theta}\right) = g_{12} = g_N\left(d\phi\left(\frac{\partial}{\partial r}\right), d\phi\left(\frac{\partial}{\partial \theta}\right)\right) =$$

$$= g_N\left(\cos\theta \frac{\partial}{\partial x} + \sin\theta \frac{\partial}{\partial y}, -r\sin\theta \frac{\partial}{\partial x} + r\cos\theta \frac{\partial}{\partial y}\right) = 0$$

$$g_M\left(\frac{\partial}{\partial \theta}, \frac{\partial}{\partial \theta}\right) = g_{22} = g_N\left(-r\sin\theta \frac{\partial}{\partial x} + r\cos\theta \frac{\partial}{\partial y}, -r\sin\theta \frac{\partial}{\partial x} + r\cos\theta \frac{\partial}{\partial y}\right) =$$

$$= r^2\sin^2\theta + r^2\cos^2\theta = r^2$$

$$\therefore g_M = dr^2 + r^2 d\theta^2 \quad : \quad \eta \text{ μετρική σε πολικές.}$$

$g_M = \phi^*(g_N)$: ω pull back των ~~μετρικών~~
ευκαρίδιων μετρικών σε πολικές
συμμετασχηματισμούς.

$$\bullet \quad \phi_*: v \in T_p M \rightarrow \phi_*(v) \in T_{\phi(p)} N$$

$$\phi^*: dx^i \in T_{\phi(p)}^* N \rightarrow \phi^*(dx^i) \in T_p^* M.$$

Υπολογισμός του g_M με παραμετρικό τρόπο.

-8-

$$\phi^*(dx) := d(x \circ \phi(r, \theta)) = d(r \cos \theta) = \cos \theta dr - r \sin \theta d\theta$$

$$\phi^*(dy) := d(y \circ \phi(r, \theta)) = d(r \sin \theta) = \sin \theta dr + r \cos \theta d\theta$$

$$\therefore \phi^*(g_M) = \phi^*(dx dx + dy dy) =$$

$$= \phi^*(dx) \phi^*(dx) + \phi^*(dy) \phi^*(dy) =$$

$$= (\cos \theta dr - r \sin \theta d\theta)^2 + (\sin \theta dr + r \cos \theta d\theta)^2$$

$$= (\cos^2 \theta + \sin^2 \theta) dr^2 + r^2 (\sin^2 \theta + \cos^2 \theta) d\theta^2$$

$$- 2r \cos \theta \sin \theta dr d\theta + 2 \sin \theta \cdot r \cdot \cos \theta dr d\theta$$

$$(dr d\theta = d\theta dr)$$

$$= dr^2 + r^2 d\theta^2$$

Υπονοηθείσες:

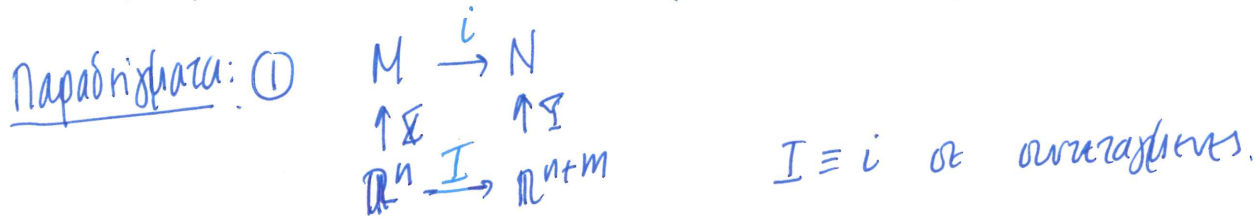
Έστω (N, g_N) πολλα Riemann.

Έστω $i: M^n \hookrightarrow N^{n+m}$ μια εμβυθισμένη πολλα M^n $(i \text{ immersed})$ τ.ω. i διαφορίσιμη και $di_p: T_p M \rightarrow T_{i(p)} N$ 1-1.

Αν g_N η μετρική Riemann M^n , τότε η μαγόμενη

μετρική M^n ορίζεται ως $g_M = i^* g_N$.

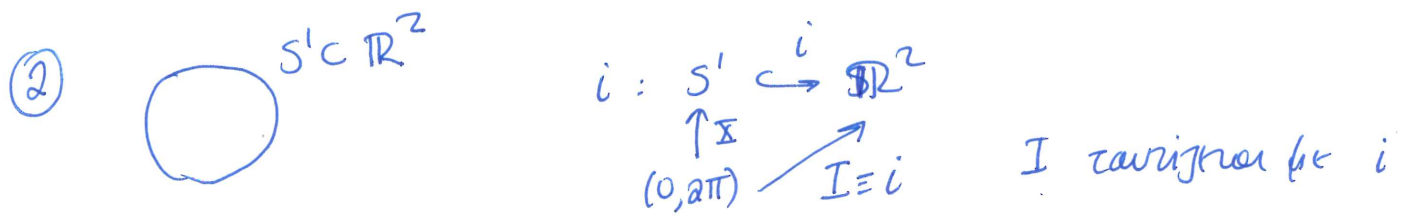
$(M^n, i^*(g_N))$ ονομάζεται ισομετρική εμβύθιση της M^n N

$\tilde{i}: U \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^{n+m} \quad \tilde{i}(u_1, \dots, u_n) = (x_1, \dots, x_{n+m}) \quad x_i = x_i(u_1, \dots, u_n).$

Τότε το $dx^i dx^j$ της g_N γίνεται:

$i^*(dx^i dx^j) = \sum_{k,l=1}^n \frac{\partial x^i}{\partial u^k} du^k \cdot \frac{\partial x^j}{\partial u^l} du^l$ αφού $i^*(dx^i) = d(x^i(u_1, \dots, u_n))$

$i(t) = (R \cos t, R \sin t)$

$i^*(dx) = d(R \cos t) = -R \sin t dt$

$i^*(dy) = d(R \sin t) = R \cos t dt$

$\therefore i^*(dx^2 + dy^2) = R^2 dt^2$

Αν $\gamma(t)$ ο κύκλος, $\gamma(t) = (R \cos t, R \sin t)$ στο \mathbb{R}^2 ,
 τότε $\Sigma^{-1} \circ \gamma(t) = t$ για $t \in (0, 2\pi)$

Εκ αναγραφής, $\gamma'(t) = \frac{\partial}{\partial t} \quad \therefore \|\gamma'(t)\| = R$

③ Σφαίρα $S^2 \subset \mathbb{R}^3$ σε σφαιρικές: σφαιρ.

-10

$$i(\theta, \phi) = (R \cos \theta \sin \phi, R \sin \theta \sin \phi, R \cos \phi)$$

$$i^*(dx) = -R \sin \theta \sin \phi d\theta + R \cos \theta \cos \phi d\phi$$

$$i^*(dy) = R \cos \theta \sin \phi d\theta + R \sin \theta \cos \phi d\phi$$

$$i^*(dz) = -R \sin \phi d\phi$$

$$\therefore i^*(dx^2 + dy^2 + dz^2) = \dots = R^2 \sin^2 \phi d\theta^2 + R^2 d\phi^2$$

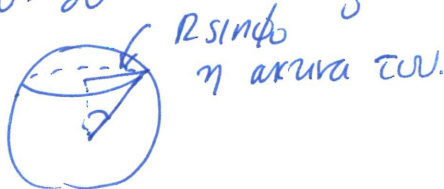
$\left\{ \frac{\partial}{\partial \theta}, \frac{\partial}{\partial \phi} \right\}$ είναι κάθετα μεταξύ τους όχι όπως μοναδιαία

Αν $\gamma(t)$ παραλληλός κύκλος, $\gamma(t) = (t, \phi_0)$ σε

σφαιρικές, με $\gamma'(t) = \frac{\partial}{\partial \theta} (= (1, 0))$ για $t \in (0, 2\pi)$

$$\therefore L(\gamma) = \int_0^{2\pi} \|\gamma'(t)\| dt = \int_0^{2\pi} \left\langle \frac{\partial}{\partial \theta}, \frac{\partial}{\partial \theta} \right\rangle^{1/2} dt = \int_0^{2\pi} R \sin \phi_0 dt$$

$$= 2\pi R \sin \phi_0$$

Έστω (M_1, g_1) (M_2, g_2) πολλαπλασιασμοί Riemann.

Στην πολλαπλασιασμο $M_1 \times M_2$ παρατηρούμε ότι

$$T_{(p_1, p_2)} M_1 \times M_2 = T_{p_1} M_1 \oplus T_{p_2} M_2 \quad \text{για } p = (p_1, p_2) \in M_1 \times M_2$$

Αν λάβουμε αν $X \in T_p(M_1 \times M_2)$ τότε $X = X_1 + X_2$ με

$$X_1 \in T_{p_1} M_1 \quad \text{και} \quad X_2 \in T_{p_2} M_2.$$

Ορίζουμε τη μετρική g στην $M_1 \times M_2$ τ.ω.

$$g(X, Y) = g(X_1 + X_2, Y_1 + Y_2) = g_1(X_1, Y_1) + g_2(X_2, Y_2).$$

για $X_i, Y_i \in T_{p_i} M_i$.

- $(M_1 \times M_2, g)$ είναι πολλαπλασιασμο Riemann. (g όμως είναι μετρική-έλεγχος)

Για παράδειγμα:

Αν $M_1 = \mathbb{R}^n = \{(x_1, \dots, x_n)\}$ με μετρική $g^1 = \sum_{ij} g^1_{ij} dx^i dx^j$

και $M_2 = \mathbb{R}^m = \{(y_1, \dots, y_m)\}$ με μετρική $g^2 = \sum_{kl} g^2_{kl} dy^k dy^l$

Τότε $(M_1 \times M_2, g)$ όπου $g = \sum_{ij} g^1_{ij} dx^i dx^j + \sum_{kl} g^2_{kl} dy^k dy^l$

είναι πολλαπλασιασμο Riemann.

• $M_1 \times M_2 = (x_1, \dots, x_n, y_1, \dots, y_m)$ και

$$T_{(p_1, p_2)} M_1 \times M_2 = \left\{ \sum_i a_i \frac{\partial}{\partial x_i} + \sum_k b_k \frac{\partial}{\partial y_k} \mid a_i, b_k \in \mathbb{R} \right\}$$

Παρ. Κύλιος $S^1 \times \mathbb{R}$ σε παραμετρικές (θ, t)
 $g^{S^1} = d\theta^2$ και $g^{\mathbb{R}} = dt^2$ τότε $(S^1 \times \mathbb{R}, g)$
 με $g = d\theta^2 + dt^2$ είναι ο επίπεδος κύλιος ($K=0$)

Μίκρος κινήση.

Κινήση $\gamma: I \subset \mathbb{R} \rightarrow M$ παραμετροποιημένη κινήση.

Εφαρμοζόμενο διανυσματικό πεδίο στην $\gamma(t)$ όταν είναι διαφορίσιμη:

$$V = \frac{d\gamma}{dt} = d\gamma\left(\frac{\partial}{\partial t}\right)$$

Σε συντεταγμένες: $\gamma = (\gamma_1, \dots, \gamma_n)$

$$\frac{d\gamma}{dt} (= \gamma'(t)) = (d\gamma)\left(\frac{\partial}{\partial t}\right) = \sum_{i=1}^n \gamma_i'(t) \frac{\partial}{\partial x_i}$$

Το μήκος της κινήσης $\gamma(t)$ με $t \in [a, b]$:

$$L_a^b(\gamma) = \int_a^b \left\langle \frac{d\gamma}{dt}, \frac{d\gamma}{dt} \right\rangle^{1/2} dt.$$

• Δεν εξαρτάται από τις συντεταγμένες.

Θεώρημα: Κάθε διαφορίσιμη πολλα επιδέχεται μια μετρική

Riemann

• Ορίζουμε μετρική σε κάθε χώρο συντεταγμένων

και μετά σε όλη την πολλα μέσω αναρτήσεων διαμετρικής
της μονάδας: $\{(U_\alpha, \varphi_\alpha)\}_\alpha$ αλληλίας.

$\exists \varphi_\alpha$ με $\text{spt}(\varphi_\alpha) \subset U_\alpha$ ($\Leftrightarrow \varphi_\alpha(x) = 0 \ \forall x \notin U_\alpha$) και $\sum_\alpha \varphi_\alpha(x) = 1$

$\forall x \in M$.

Όγκος πολλαπλής - ορισμός στοιχείου όγκου :

-13-

$$\Sigma \omega \mathbb{R}^n \quad \text{Vol}(A) = \int_{\mathbb{R}^n} \mathbb{1}_A \underbrace{dx^1 \dots dx^n}_{dv} \quad \text{όπου } \left\{ \frac{\partial}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n} \right\} \text{ ο.κ. Βασμ.}$$

$\Sigma \omega M^n$: Έστω $\{e_1, \dots, e_n\}$ ορθοκανονικά διανύσματα στο $T_p M$.
ζ.ω. $\langle e_i, e_j \rangle = \delta_{ij}$

Αν (U, Σ) είναι χαρτίς υπερεπιπέδων με Βασμ $\left\{ \frac{\partial}{\partial x_i} \right\}_{i=1}^n$
πάλι στο $T_p M$, τότε $g = \sum_{i,j} g_{ij} dx^i dx^j$ με $g_{ij} = \left\langle \frac{\partial}{\partial x_i}, \frac{\partial}{\partial x_j} \right\rangle$

και υπάρχει πίνακας $A = (a_{ij})_{ij}$ ζ.ω. (αλλαχής βάσης)

$$\frac{\partial}{\partial x_i} = \sum_{k=1}^n a_{ik} e_k$$

$$\text{Άρα: } g_{ij} = \left\langle \frac{\partial}{\partial x_i}, \frac{\partial}{\partial x_j} \right\rangle = \left\langle \sum_{k=1}^n a_{ik} e_k, \sum_{l=1}^n a_{jl} e_l \right\rangle =$$

$$= \sum_{k,l=1}^n a_{ik} a_{jl} \delta_{kl} = \sum_{k=1}^n a_{ik} a_{jk}$$

$\Sigma \omega T_p M$ το παραλληλιπipedo με πλευρές $\left\{ \frac{\partial}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n} \right\}$

$$\text{όχι } \text{όχι } \text{Vol}_n \left(\frac{\partial}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n} \right) = \det(a_{ij}) \underbrace{\text{Vol}(e_1, \dots, e_n)}_1$$

Παρατηρούμε ότι

$$\det(g_{ij}) = \det \left(\sum_{k=1}^n a_{ik} a_{jk} \right) = \det(A A^T) = (\det A)^2 = \det(a_{ij})^2$$

$$\therefore \text{Vol}_n \left(\frac{\partial}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n} \right) = \sqrt{\det(g_{ij})}$$

Ορισμός: Το πολλαπλό όγκου μιας πολλαπλής Riemann

- 14 -

ορίζεται ως $dv = \sqrt{\det(g_{ij})} dx^1 \dots dx^n$ σε μια
γενωσιμιά συντεταγμένων (U, Σ) .

Αν $A \subset \Sigma(U) \subset M$, τότε ορίζουμε

$$\text{Vol}_n(A) = \int_{\Sigma^{-1}(A)} \sqrt{\det(g_{ij})} dx^1 \dots dx^n.$$

Για $A \subset M$, τότε ο ορισμός γίνεται μέσω διαμετρικής
ως μονάδας, με υπολογισμό όγκου σε κάθε χάρτη και
προσθέσεως.

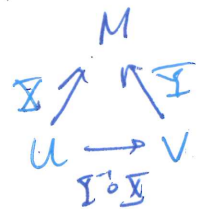
• $\text{Vol}_n(A)$ δεν εξαρτάται από τις συντεταγμένες:

Αν $A \subset \Sigma(U) \cap \Sigma(V)$, τότε

$$g = \sum_{i,j} g_{ij} dx^i dx^j \quad \text{με} \quad g_{ij} = \left\langle \frac{\partial}{\partial x^i}, \frac{\partial}{\partial x^j} \right\rangle \quad \text{ως προς } \Sigma$$

$$\text{και} \quad g = \sum_{i,j} h_{ij} dy^i dy^j \quad \text{με} \quad h_{ij} = \left\langle \frac{\partial}{\partial y^i}, \frac{\partial}{\partial y^j} \right\rangle \quad \text{ως προς } \Sigma.$$

Από θεωρημα αλλαγis συνταξης, - 15-

$$\int_{\Sigma^{-1}(A)} \sqrt{\det(g_{ij})} dx^1 \dots dx^n = \int_{\Sigma^{-1}(A)} \sqrt{\det(g_{ij})} \cdot \underbrace{\det\left(\frac{\partial x_i}{\partial y_j}\right)}_{D(\Sigma^{-1} \circ \Sigma)} dy^1 \dots dy^n$$

Οπως $\sqrt{\det(g_{ij})} \cdot \det\left(\frac{\partial x_i}{\partial y_j}\right) = \text{Vol}_n\left(\frac{\partial}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n}\right) \cdot \det\left(\frac{\partial x_i}{\partial y_j}\right)$

$$= \text{Vol}_n\left(\frac{\partial}{\partial y_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial y_n}\right) \det\left(\frac{\partial y_i}{\partial x_j}\right) \cdot \det\left(\frac{\partial x_i}{\partial y_j}\right) =$$

$$= \text{Vol}_n\left(\frac{\partial}{\partial y_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial y_n}\right) = \sqrt{\det(h_{ij})}$$

$$\therefore \Delta.M. = \int_{\Sigma^{-1}(A)} \sqrt{\det(h_{ij})} dy^1 \dots dy^n$$

Παραδειγματα: ① \mathbb{R}^n $g = \delta_{ij} dx^i dx^j$ $\sqrt{\det(g_{ij})} dx^1 \dots dx^n$

② \mathbb{R}^2 σε πολικis $g = dr^2 + r^2 d\theta^2$ $dv = r dr d\theta$

③ $S^2_{\mathbb{R}}$ $g = d\phi^2 + R^2 \sin^2 \phi \cdot d\theta^2$ σε σφαιρικis $dv = R \sin \phi d\theta d\phi$

④ Υπερβολικός χώρος \mathbb{H}^n

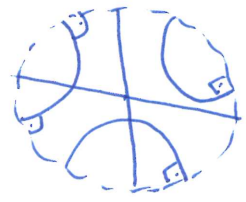
2 μοντέλα: Θεώρημα: Οι εξής ~~ισομετρικές~~ ισομετρικές είναι

(i) Μπάλα Poincaré $B^n = \{ (u_1, \dots, u_n) \mid \|u\| < 1 \}$

(ανοικτή μπάλα στο \mathbb{R}^n) με μετρική

$$h^1 = 4 \cdot \frac{\sum_{i=1}^n (du_i)^2}{(1 - \|u\|^2)^2}$$

($h^1 \rightarrow \infty$ όταν $\|u\| \rightarrow 1$)

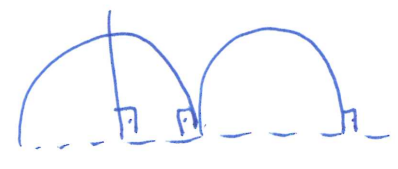
$n=2$
γεωδαισιακή ημικύκλια \perp
στο ∂B .

(ii) Ημισφαίριο Poincaré

$$U^n = \{ (x_1, \dots, x_{n-1}, y) \mid y \geq 0 \} \subset \mathbb{R}^n$$

$$h^2 = \frac{\sum_{i=1}^n (dx_i)^2 + dy^2}{y^2}$$

($h^2 \rightarrow \infty$ όταν $y \rightarrow 0$)

$n=2$
γεωδαισιακή ημικύκλια \perp
στο $y=0$.